
**DIN
ÆREFRYKT-
INNGYTENDE
FRAMTID**

DIN ÆREFRYKT- INNGYTENDE FRAMTID

Det er helt utrolig! Vitenskapen har ikke greid å oppdage den storslåtte hensikten med menneskelivet. Høyere undervisning har aldri lært den bort. Og organisert religion har ikke kunngjort den.

HEFTET SKAL IKKE SELGES.
Det er en gratis opplysningstjeneste
i offentlighetens interesse, utgitt av
Guds Verdensvide Kirke.

Norsk utgave av
Your Awesome Future

Hefte er opprinnelig skrevet av
Herbert W. Armstrong (1892–1986)
© 1989 Guds Verdensvide Kirke
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i England

OMSIDER AVSLØRT! MENNESKETS UTROLIGE POTENSIAL

NÅR MENNESKEHETEN har fått slike umåtelige mentale krefter, kan du da forstå at mer enn halvparten av jordens befolkning skal være analfabeter og leve i absolutt fattigdom, nær sultegrensen, i skitt og møkk?

Kan du forstå at menneskenes kultursamfunn har utviklet moderne vitenskap, høyere undervisning, verdensreligionene og sine store styreformer, og at de likevel alle er i total uvitenhet om hvordan verdensfred skal oppnås?

Ingen av dem kan fortelle oss hva mennesket er, om det ble satt på jorden i noen hensikt, hva denne hensikten i tilfelle er, hvor menneskeheten er på vei og hvordan den skal komme dit.

Kan du forstå hvorfor verden er fylt med så mye ulykke, problemer og onder når menneskene har fått så meget makt? Gjorde den allmektige Gud alt dette i noen hensikt og bestemte det slik?

Det er på tide at dette mysteriet blir oppklart. Det er på tide at vi forstår. Det er på tide vi finner svar på disse spørsmålene som tilsynelatende ikke lar seg besvare og som forundrer menneskenes tanke.

Hvilken kunnskap er den mest nødvendige?

Det er kunnskapen om hva mennesket er, kunnskapen om hvorfor det eksisterer — HENSIKTEN med at menneskeheten ble satt på jorden. Kunnskapen om hvordan man kan

oppfylle denne hensikten, om hvordan verdensfred kan oppnås, fred mellom enkeltmennesker, grupper og land. Kunnskapen om årsaken til hele verdens problemer og onder. Og kunnskapen om løsningen på alle disse problemene. Kunnskapen om de ekte verdiene — hva som er verdiløst og hva som er verdifullt.

Dette er den manglende dimensjon i kunnskapen.

Se på situasjonen slik den er idag — vår opplyste tidsalder med masseproduksjon av kunnskap. Både moderne vitenskap og de høyere undervisningsanstalter har avvist den eneste kilde til grunnleggende kunnskap — åpenbaring — og ingen religion har gitt oss den kunnskap vi trenger mest av alt, enskjønt det alt sammen finnes i den boken som vanligvis antas å være trosgrunlaget for i alle fall tre av verdens store religioner.

Se på situasjonen slik den var for mer enn 1900 år siden. Jesus Kristus kom fra himmelen med et budskap fra Gud med denne kunnskapen. Men selv de fleste som trodde på ham, trodde ikke budskapet han hadde med seg. De krevde isteden at han ble korsfestet fordi han kunngjorde det. Apostlene hans fortsatte å forkynne budskapet. Med ett mulig unntak ble også de gjort til martyrer. Før slutten av det 1. århundre ble Kristi evangeliebudskap undertrykket og et falskt «evangelium» forkynt isteden.

Gå nå tilbake til menneskehetens begynnelse på jorden. Våre første forfedre avviste den samme åpenbarte kunnskap som de fikk fra Skaperen personlig. De trodde ikke *hva han sa*. Isteden trodde de Satans løgner. De var ulydige og stjal den forbudne frukten. De tok til seg selv av kunnskapen om hva som er riktig og hva som er galt. Siden dengang har hele menneskeheten fulgt deres eksempel.

Ikke desto mindre har Den Evige Gud åpenbaret kunnskapen og sannheten for den som er villig til å *tro hva han sier* i sin inspirerte bok — Bøkenes Bok — Den hellige skrift. Denne boken er faktisk blitt verdens bestselger. Men denne dyrebare boken er blitt tolket og mistolket, forvridd, forvrengt, feilsitert, misforstått og rakkert ned på som ingen annen bok.

Menneskene har skrevet et utall millioner av bøker. Folk tror det disse bøkene sier, enskjønt det de sier kan være

delvis, i hovedsak eller totalt galt og uten spor av sannhet.

Folk anser *disse* bøkene for bokstavelig å mene det de sier. Men om Bibelen sier de: «Du oppfatter vel ikke Bibelen bokstavelig, gjør du vel?» De ønsker ikke å tro at denne boken mener hva den sier. Den er den levende Guds eget Ord, men de nekter å tro det Gud sier.

Og slik fortsetter den vantro menneskehet å snuble av gårde, idet de lager seg fjell av menneskelige plager, utilfredshet, ulykke, sorg, smerte og død.

Men til og med idag — i denne onde verdens endetid — har Den Evige Gud stilt til rådighet viktig, spennende ny kunnskap for dem som er villige til å tro hva han sier og til å adlyde det.

Det uendelige univers og mennesket

I denne Bøkenes Bok åpenbarer Gud seg som Skaperen av ikke bare jorden og mennesket, men av hele det uendelige univers. Menneskehetens Skaper er også Skaperen av alt. På en klar kveld uten skyer kan man iaktta den stjernebestrødde himmelen. Er det mulig at det finnes en forbindelse mellom galaksene med sine mektige soler og planeter — og mennesket?

Forbered deg på en spennende ny kunnskap — det utrolige potensial som mennesket ble skapt og satt her på jorden for.

Winston Churchill sa engang til USAs kongress at en hensikt er i ferd med å bli utvirket her på jorden. Men det er få som virkelig forstår hva denne hensikten er, enskjønt den er klart åpenbart.

Og det er den mest spennende, den vidunderligste og mest håpinngytende sannhet som noensinne kunne bli åpenbart.

Har du noengang forundret deg over de utallige millioner av skinnende stjerner som du kan iaktta på en ellers så svart og skyløs kveld? Av og til ser de ut som en rakett som akkurat har eksplodert i en glitrende kaskade.

Mange av dem er enorme soler som er mange ganger så store som vår egen sol. Sannsynligvis er de fleste omgitt av planeter, slik vår egen sol er omgitt av jorden, Mars, Jupiter, Saturn og de andre planetene i vårt solsystem.

Har du ikke lurt på dem? Er noen av dem bebodd? Utviklet de seg, slik de fleste forskere — astronomer, biologer og geologer — teoretiserer?

Eller ble de skapt av et all-intelligent, allmektig Skapende Vesen? Ble de skapt og satt ut i rommet i en hensikt? Er det liv på noen av planetene, eller er de som månen: døde, forfalne, livløse, tomme, ubeboelige? Og dersom de er forfalne og uten liv, hvorfor ville en intelligent Skaper ha skapt dem slik?

Eller gjorde han det?

Alt tyder på at av planetene er det bare jorden som har liv. Andre synes å være som månen — døde, i forfall, øde og tomme. Jorden er en del av solsystemet, som er en del av galaksen som kalles melkeveien. Det er mange andre galakser utenfor vår. De strekker seg ut i verdensrommet i slike store avstander at menneskehjernen ikke klarer å skjønne avstandene målt i mil eller meter, men bare målt i lysår.

Så selv om vitenskapen vet relativt lite om det endeløse univers, så forteller åpenbaringer oss noe som ikke kan beskrives i ord.

Første vers i Guds åpenbarte Ord sier korrekt: «I begynnelsen skapte Gud himlene og jorden» (Lindberg 1854). Ordet «himmel» i de fleste skandinaviske bibeloversettelser skulle korrekt ha vært oversatt med «himler», siden det originale hebraiske ordet er i flertall.

Kong David av Israel undret seg over stjernene og ble inspirert til å fortelle oss at Gud skapte dem.

Skapt — men hvorfor?

David ble inspirert til å skrive: «Herre, vår Herre! Hvor herlig ditt navn er over hele jorden, du som har utbredt din prakt over himmelen! . . . Når jeg ser din himmel, dine fingers verk, månen og stjernene som du har satt der — hva er da et menneske at du kommer ham i hu?» (Sal 8:2, 4-5, *Norsk Bibel '88* gjennom hele heftet, hvor intet annet er angitt).

Det er mulig at David ikke fikk åpenbaringen om den virkelige sammenhengen mellom mennesket og det ytre rom, for han fortsetter: «Du gjorde ham lite ringere enn Gud, med ære og herlighet kronte du ham. Du gjorde ham til hersker over dine henders verk, alt la du under hans føtter: Sauer og

okser, alle sammen, ja, også markens ville dyr, himmelens fugler og havets fisker, alt som ferdes på havenes stier. Herre, vår Herre! Hvor herlig ditt navn er over hele jorden!» (Sal 8:6-10).

David begrenser her menneskenes område til det nåværende — det som Gud ga menneskeheten under skapelsen av mennesket — den håndfaste jorden, jordens atmosfære og vannene og havet (som i 1 Mos 1:26-28).

Det er det området menneskene har idag.

I Det nye testamente, som er skrevet meget senere, blir det åpenbart mye mer.

Menneskets ufattelige potensial avslørt

I Hebreerne leser vi: «For det var ikke under engler han [Gud] la den kommende verden, som vi taler om» (Heb 2:5). Sammenhengens tema her er «den kommende verden».

Det finnes bare én jord, men Bibelen taler om tre verdener, tidsaldre eller kultursamfunn på jorden: «den verden som da var» (før syndfloden, fra Adam til Noa) — «den nåværende onde verden» (fra syndfloden til Kristi gjenkomst en gang i fremtiden), og «den kommende verden» (som vil begynne når Kristus vender tilbake og oppretter Guds rike).

Dette verset omtaler engler som om verden var blitt underlagt engler. I begynnelsen av denne samme boken, Hebreerne 1, blir Kristus og englene og englenes forhold til menneskene faktisk omtalt.

Men husk at det generelle emnet, sammenhengen, her er «den kommende verden, som vi taler om», ikke denne nåværende tid som nå raskt går mot slutten! Fortsett i 6. vers: «Men det er en som et sted har vitnet: . . . » Så følger et sitat hvor *kun* vers 2-7 av Salmene 8 er tatt med.

I fortsettelsen av denne salmen viste David spesielt at Gud nå har lagt selve jordkloden med havene og atmosfæren under menneskene. Men forfatteren av Hebreerne er inspirert til å utvide Davids profeti til å omfatte noe radikalt *forskjellig* — noe som skal hende i den kommende verden!

Denne åpenbarte kunnskapen av Guds hensikt med menneskeheten — menneskets ufattelig veldige mulighet — får det rent til å svimle for en.

Likevel er det hva Gud sier han har forberedt for dem som elsker ham (1 Kor 2:9-10).

Gud åpenbarte den nødvendige kunnskapen til våre første forfedre, men *de trodde ikke på det han sa!* Rundt 4000 år senere kom så Jesus Kristus, den annen Adam, til jorden med et budskap direkte fra Gud Fader i himmelen og åpenbarte den samme nødvendige kunnskapen. Men bare en håndfull, ca 500 mennesker, trodde på det han sa (1 Kor 15:6), skjønt mange forega å «tro på ham» (som i Joh 8:30-31, 37-38, 40, 45-46).

Selv idag tror ikke vitenskapen, religionene og pedagogene på DET HAN SA.

La oss nå se hva som blir sagt i dette avsnittet i Hebreerne, hvor vi begynner der Hebreerne stopper å sitere fra Salmene 8: «Alt la du under hans føtter. For da han [Gud] la alt under ham [mennesket], holdt han [Gud] IKKE NOE tilbake som han ikke underla ham» (Heb 2:8).

Er det mulig at Gud virkelig kunne mene hva han sa («alle ting»)? *Ingenting unntatt?*

I 1. kapitel gjengir den engelske Moffatt-oversettelsen det greske ordet som er oversatt «alt» som «universet».

Med andre ord: For dem som er villige til å tro på det Gud sier, sier han at han har bestemt at hele universet med alle dets galakser og utallige soler og planeter — *alt* — skal bli underlagt mennesket.

Men *vent et øyeblikk!* Før du forkaster dette, les videre i samme vers: «Ennå ser vi *ikke* at alt [det endeløse univers] er ham [mennesket] underlagt.» Husk (vers 5) at det her er tale om «den kommende verden», ikke dagens verden. Hva er det vi ser nå, idag? «Men han som for en kort tid ble satt lavere enn englene, Jesus, ham ser vi kronet med herlighet og ære fordi han led døden.» Bortsett fra Kristus er mennesket ennå ikke «kronet med herlighet og ære».

Men se hvordan Kristus allerede er kronet med herlighet og ære. Fortsett: «Da han førte mange barn til herlighet, sømnet det seg for ham, som alt [hele universet] er til for og alt er til ved, å fullende deres frelses høvding gjennom lidelse... derfor skammer han [Kristus] seg ikke ved å kalle dem brødre» (vers 10-11).

Med andre ord, kristne som har Guds ånd, er med-

arvinger med Kristus og vil arve alt som Kristus allerede har arvet. Han er nå i herlighet! Han har allerede arvet hele universet. Han *opprettholder* det ved sin makt. Hvis et menneske har vendt om og har Guds hellige ånd (Rom 8:9), er det nå bare ARVING — det har ennå ikke mottatt arven.

Se nå hvordan Kristus allerede *er blitt* kronet med herlighet og ære, hvordan han allerede har mottatt arven. Begynn med Hebreerne 1:

«... har han [Gud] nå i disse siste dager talt til oss gjennom Sønnen. Ham har han innsatt som arving over alle ting [hele universet]. Ved ham har han også skapt verden. Han er avglansen av hans herlighet og avbildet av hans vesen, og han bærer alle ting [hele universet] ved sin krafts ord» (Heb 1:2-3).

Den levende Kristus holder allerede hele universet oppe ved sin grenseløse guddommelige kraft. Skriftstedet viser så videre hvor mye større han er enn englene. Han er Guds unnfangede og fødte Sønn, mens englene bare er individuelt skapte vesener. Englene er nå tjenende ånder (usynlige for oss) som ser til oss. Nå har vi lavere status enn englene, men vi er arvinger til frelsen, som vi vil motta når vi som Kristus blir Guds *fødte* sønner (Heb 1:4-14).

Det ytre rom — planeter som nå er døde

Kombiner dette med det som åpenbares i Romerne 8.

Her blir Kristus omtalt som Guds Sønn: «... for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre» (vers 29). De mennesker som har Guds hellige ånd, er Guds arvinger og Kristi medarvinger. Kristus er det eneste mennesket som allerede er født som Guds Sønn ved en oppstandelse fra de døde (Rom 1:4). Han er den FØRSTE av menneskefamilien som er født inn i Guds familie — Guds rike. Han er foregangsmannen som har gått foran oss. Vi skal følge ham ved de rettferdiges oppstandelse når Kristus kommer tilbake til jorden i all makt og herlighet.

Romerne 8:9 forteller at om Guds hellige ånd bor i oss, er vi hans unnfangede barn. Men hvis vi ikke har hans ånd, da hører vi ikke ham til og er ikke kristne i det hele tatt. Men vers 11 sier at hvis Guds hellige ånd vokser i oss og leder oss, da skal vi bli oppreist fra de døde ved hans ånd. (Og lever vi

når Kristus kommer, da skal vi bli forvandlet fra dødelige til udødelige.)

Les videre: «For så mange som drives [ledes] av Guds Ånd, de er Guds barn . . . Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn. Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi [i dette liv] lider med ham, for at vi også skal herliggjøres med ham. For jeg er overbevist om at den nåværende tids lidelser ikke er for noe å regne mot den herlighet som skal bli åpenbart på oss.

For skapningen venter og lengter etter at Guds barn skal bli åpenbart. Skapningen [alle solene, planetene, stjernene, månene] ble jo lagt under forgjengelighet, ikke frivillig, men etter hans vilje som la den under forgjengelighet, i håp om at også skapningen skal bli frigjort fra trelldommen under forgjengeligheten, og nå fram til Guds barns frihet i herligheten. For vi vet at hele skapningen [stjerner, soler og måner som nå er forgjengelige og i forfall] til denne stund sukker sammen og stønner sammen som i veer. Ja, ikke bare det, men også vi [vi Ånds-unnfangede mennesker] som har fått Ånden som førstegrøde [de få som nå er kalt til frelse — «førstegrøden»], også vi sukker med oss selv, mens vi lengter etter vårt barnekår [vår fødsel]» (Rom 8:14, 16-23).

Hvilken forbløffende åpenbaring av kunnskap!

Noe mer forbløffende, ærefryktinngytende og opplysende kunne vel ikke skrives! Det er så ufattelig avslørende at man ikke helt får tak i det ved en rask gjennomlesning.

I Hebreerne 1 ser vi at Kristus, det første mennesket som ble født ved en oppstandelse fra de døde, nå er blitt herliggjort og opprettholder hele universet. Han er vår foregangs-mann som har gått foran.

Når han kommer tilbake til jorden i makt og herlighet, skal de som er blitt omvendt og har mottatt Guds hellige ånd, bli født inn i Gudsfamilien ved en oppstandelse. Og så blir *hele universet* underlagt DEM!

Så, Romerne 8, hvis vi har Guds hellige ånd og ledes av den, da skal vi opphøyes til åndelige vesener og bli udødelige i Gudsfamilien, slik Kristus ble det i år 31 e Kr da han oppsto fra de døde.

Igjen fra vers 19 av: «For skapningen venter og lengter

etter at Guds barn skal bli åpenbart.» Dette skal skje etter tiden for oppstandelsen, når de som er mennesker, virkelig blir Guds barn — ved en oppstandelse eller øyeblikkelig *forvandling* fra dødelig kjøtt til åndelig udødelighet.

Vær snill å forstå dette: *Hvorfor* skulle hele universet — skaperverket — *vente og lengte* etter at alle disse Guds barn skal vise seg og bli født inn i Gudsfamilien? De følgende vers skildrer et univers fylt av planeter i forfall og forgjengelighet — og likevel er universet nå underlagt denne døde tilstanden i håp! «I håp om at også skapningen [universet som nå ikke er i stand til å opprettholde liv] skal bli frigjort fra trelldommen under forgjengeligheten [eng. overs.: forfallet], og nå fram til Guds barns frihet i herlighet.»

Hvordan kom alle planetene under forfallets trelldom? Gud kan da ikke ha skapt dem slik!

Forfall innebærer en tilstand eller situasjon som er oppstått gjennom degenerasjon og oppløsning fra en tidligere fullkommen tilstand. Gud skapte altså disse planetene i en uforfallen tilstand. Men noe *forårsaket* dette forfallet.

Hva kunne ha bevirket all denne «trelldommen under forgjengeligheten»?

Det kan ikke være den tilstand som Gud skapte dem i! Alt vi kan lese i Guds åpenbarte Ord om Guds skaperverk, viser at det var «overmåte godt». Engler, som var fullkomne fra de ble skapt til det ble funnet urett eller lovløshet i dem, forårsaket at hele jordens overflate ble bragt i en tilstand av forfall, forvirring og tomhet.

Kunne hele universet med sine myriader av andre planeter ha vært skapt for at det til slutt skulle opprettholde liv? Vi får ikke vite direkte gjennom åpenbaring i Guds Ord om dette var hensikten, men det vi får vite, kaster mer lys over spørsmålet om hvorfor Gud skapte mennesket.

Les videre i Romerne 8:22: «Vi vet at alt som er skapt [universet], stønner og lider som i fødselsveer helt til denne dag» ('78-overs.). Legg merke til at skapningen sammenlignes med en mor som skal til å føde. Skapningen blir beskrevet som at den stønner i fødselsveer i håp (vers 20–21), mens den venter på at Guds barn skal bli født ved en oppstandelse til udødelighet. Det er som om skapningen [universet] er moren og Gud er faren.

I alle fall er hele poenget i dette avsnittet at når vi (omvendte mennesker) er født av Gud, idet vi vil ha Guds ære og makt, da skal vi gjøre som Gud gjorde da denne jorden var «øde og tom», *tohu* og *bohu* på hebraisk (1 Mos 1:2). Kristus, som gjorde «jordens skikkelse ny igjen» (Sal 104:30), fornyet det som var blitt ødelagt ved de syndige englenes opprør.

Det disse vidunderlige skriftstedene innebærer og antyder, går langt utover det som blir direkte åpenbart.

Dette avsnittet indikerer nøyaktig det alle astronomer og forskningsresultater indikerer, nemlig at solene er ildkuler som gir fra seg lys og varme, mens planetene, bortsett fra vår jord, er i en tilstand av død, forfall og forgjengelighet. Men ikke for alltid. De venter på at omvendte mennesker blir født som Guds barn, født inn i selve Guds guddommelige familie, og danner Guds rike.

Jesu evangelium handlet om Guds rike. Kristi evangelium om riket omfatter faktisk all den kunnskap som her blir åpenbart — endog hele universet skal vi herske over, vi som med Gud Fader og Jesus Kristus skal bli til Guds rike.

Gud er først og fremst Skaperen, men han er også Herskeren. Og han er Læreren som åpenbarer kunnskap som ligger bortenfor og utenfor menneskesinnets egen fatteevne.

Sett sammen alle de skriftsteder jeg har brukt her, så vil du begynne å fatte menneskets utrolige potensial. Vårt potensial er å bli født inn i Gudsfamilien og motta total makt! Vi skal herske over hele universet!

Det vil bli et evig liv med resultater, hvor vi stadig ser framover i frydefull forventning mot nye kreative prosjekter, og samtidig ser tilbake med tilfredshet og glede på det vi allerede vil ha oppnådd.

Vi vil aldri bli trette og slitne, men alltid fulle av liv, av frydefull energi og vitalitet, av overstrømmende livfullhet og styrke og makt!

Men *hvorfor?* Hvorfor har Gud planlagt alt dette?

Hvorfor ble mennesket gjort dødelig, skapt av materiell substans fra jord? Hvorfor har mennesket — som er skapt av det samme materialet som dyrene, som dør den samme død som alle dyr — et sinn som er tusenvis av ganger større mentalt enn dyrene? Hva er det som gjør forskjellen? Hvorfor er menneskesinnet, som er i stand til å finne opp datamaski-

ner og sende mennesker til månen og hjem igjen, ubehjelpelig overfor sine problemer og forhold med andre mennesker her på jorden?

Hva er årsaken til menneskehetens elendighet og lidelse?

Hva er årsaken til ondskap?

Hva er årsaken og kilden til menneskenaturen, og hvordan skal menneskene fri seg fra dette?

Vitenskapen har intet svar på dette, religionene har ikke fortalt oss det, undervisningssystemene er uvitende om disse spørsmålene.

Men fortsett å lese, så vil du finne sannheten.

HVA FØRTE TIL SKAPELSEN AV MENNESKET?

HVORFOR BESTEMTE den levende Gud seg for å skape mennesket og plassere det på jorden? Gud gjør ikke noe uten at det har en hensikt.

For å forstå dette, for å se hele bildet i sin tidsmessige rekkefølge, må vi nå gå helt tilbake i førhistorien. Også denne manglende dimensjonen i kunnskapen er åpenbaret i Guds Ord — Guds budskap og kunnskapsåpenbaring til menneskeheten.

Har du noen gang begynt å se på en film som allerede var halvveis over? Du ble sannsynligvis forvirret, siden du ikke hadde sett det som skjedde før og som ledet opp til det punkt da du begynte å se. Det samme gjelder når vi skal komme til forståelse av hva Gud har tiltenkt menneskeheten — menneskets høyeste potensial.

En sann forståelse kan bare komme ved å begynne historien *ved begynnelsen!*

Hvis noen spurte hvor vi finner den faktiske *begynnelsen* på hendelsene i Bibelen, vil de fleste som har den minste kunnskap om denne verdens «bestselger», svare: «I 1 Mosebok 1:1, selvfølgelig.»

Galt! I tidsrekkefølge er den virkelige begynnelsen i Det nye testamente, i Johannes 1:1. De hendelsene som omtales i 1 Mosebok, skjedde senere — muligens til og med millioner av år senere.

Men det som er nedskrevet i Johannes 1:1, åpenbarer en eksistens kanskje lang tid før Gud skapte jorden og det fysiske univers. Legg merke til det: «I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.» Det fortsetter: «Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til.»

I den engelske Moffatt-oversettelsen er uttrykket «alle ting» i Hebreerne 1:2 gjengitt «UNIVERSET». Hele universet ble skapt av ham!

Johannes 1:14 sier: «Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den en enbåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.»

Den Person som kalles Ordet, var den samme som med tiden — og likevel for over 1900 år siden — ble født som Jesus Kristus.

Navnet «Ordet» er oversatt fra den opprinnelige greske tekst og betyr på norsk bokstavelig «Talsmannen». Men «i begynnelsen» var han ikke Guds Sønn. Likevel åpenbarer Skriften at han alltid har eksistert, og alltid vil gjøre det — «fra evighet til evighet». Han var «uten far og uten mor — uten ættetavle. Hans dager har ingen begynnelse og hans liv ingen ende . . . » (Heb 7:3).

Dette er sannelig noe å tenke over!

Opprinnelig eksisterte *kun* disse to Åndeskikkelsene. De var selv-eksisterende. De hadde skapende krefter. De hadde fullkomne høyerestående sinn og fullkommen, hellig og rettferdig karakter.

Men DET FANTES INGEN ANDRE — OG INTET ANNET. Det fantes ennå ikke noe stoff — ikke noe fysisk univers! Ikke noen ting eller andre levende vesener. Kun disse to, like i sinn og krefter, bortsett fra at Gud sto høyere i myndighet, og Ordet var i fullkommen harmoni under hans myndighet. De hadde samme sinn og var i total enighet.

Men ALT — universet og alt som er i det — ble skapt av den Person som kalles Ordet. Men, som vi leser i Efeserne 3:9: «Gud, som skapte alt ved Jesus Kristus» (norsk 1859-overs.). Og før han ble Jesus Kristus, var han «Ordet»! I sitt liv som menneske sa også Jesus at han kun talte som Faderen hadde befalt.

Ja, tenk over dette!

I evigheten, selv før «førhistorien», fantes disse to høyerestående skikkelsene. Alene! Ingen andre livsformer — ingen andre levende vesener! *Intet annet!*

Men de hadde sinn av høyeste kapasitet. Og langt, langt senere skapte de mennesker i sin egen form og bilde. De utrustet mennesket med sinnets kraft. Det virker klart at menneskesinnet var ment å skulle fungere på samme måte som Skaperens, men på et lavere plan.

Men hvordan bruker vi mennesker sinnene våre? Vi er utstyrt med noe som likner skapende krefter. Menneskene lager bygninger fra eksisterende materialer. De har også produsert innviklede maskiner. Men hvordan? Menneskene tenker det ut — de planlegger — før den faktiske byggingen.

Hvor meget må da ikke den store Gud og Ordet ha tenkt ut, planlagt og formgitt før den faktiske skapelsen?

De skapte ikke stoff først. Lovene og fakta om radioaktivitet forteller oss med sikkerhet at det var en tid da slike stoffer ikke fantes.

Gjennom Ordet planla og skapte Gud først åndevesener — engler, hver eneste individuelt skapt — millioner eller kanskje milliarder av dem! De var utelukkende sammensatt av ånd. De fikk selvstendig liv — liv iboende i seg selv — udødelighet. Men Gud skapte dem også med sinn — med kraft til å tenke, vurdere, foreta valg og avgjørelser.

Fullbyrdelsen av det høyeste skaperverk

Men det var en altoverveiende kvalitet som selv ikke Guds skaperkraft kunne skape i ett nu, som på kommando — den samme fullkomne, hellige og rettferdige karakter som var i både Gud og Ordet! Den slags karakter må bli utviklet ved at den som den utvikles i, virkelig velger det og vil det.

Legg derfor nøye merke til at fullkommen, hellig og rettskaffen karakter er fullbyrdelsens høyest mulige prestasjon som det overhodet er mulig for Gud Den Allmektige, vår Skaper, å oppnå. Den er også midlet for hans endelige og høyeste HENSIKT! Hans siste, ytterste målsetning!

Men hvordan skal det gå til?

En slik fullkommen karakter må bli utviklet. Det fordrer fritt valg og fri beslutning hos det enkeltindivid som karakteren skal skapes i. Men selv da må den inngis av og fra Den

Hellige Gud, som alene har en slik rettskaffen karakter å skjenke.

Fullkommen, hellig og rettskaffen karakter er evnen hos et selvstendig individ til å skjelne den sanne og rette livsform fra den falske, til frivillig å overgi seg fullt og betingelsesløst til Gud og hans fullkomne vei — å la seg *erobre* av Gud — og selv mot fristelser og selviske lyster til å beslutte å *leve* *efter* og *gjøre* det rette. Og selv da er slik hellig karakter en Guds gave. Den kommer ved at man holder seg til Gud og lar ham innpode sin lov (Guds rettskafne levesett) i seg.

Denne fullkomne karakteren kommer faktisk bare fra Gud, idet den blir inngitt i det enkelte individ han har skapt, når det frivillig går med på det, til og med etter alvorlige prøvelser.

Nå tilbake til englene: 1) Gud skapte dem med sinn som var i stand til å tenke, resonnerer, velge og ta avgjørelser av egen fri vilje; og 2) han åpenbarte klart sine sanne og rettskafne veier for dem. Men Gud lot dem nødvendigvis ha frihet til å velge om de ville godta Guds rette vei, eller slå inn på motsatte veier som de selv ville finne opp.

Hva var Guds endelige mål for englene? Uten tvil det samme som nå på grunn av englenes opprør er blitt menneskenes altoverskridende potensial!

Som et prøvelfelt, med mulighet for positive, aktive og kreative fullbyrdelser, skapte Gud hele det veldige materielle univers. Han skapte ikke bare stoff, materie, men med det, og i det, skapte han energi og slike krefter som menneskene etterhvert har oppdaget på det fysiske og kjemiske området. Gud formet materien slik det forekommer i både organisk og uorganisk tilstand.

Nå kommer vi da til det som er åpenbaret i 1 Mosebok 1:1: «I begynnelsen [av det fysiske univers] skapte Gud himlene og jorden.»

I de fleste skandinaviske bibeloversettelser forekommer ordet *himmelen* i entall. Men Moses skrev dette opprinnelig på hebraisk, hvor ordet står i flertall — altså *himlene*, slik at det ikke bare omfatter vår jord, men hele det materielle UNIVERS. Det antyder altså at *på det tidspunktet* — etter at englene var skapt — ble hele universet til, på samme tid som da vår jord ble skapt.

Det fullkomne skaperverk

Den opprinnelige hebraiske tekst (slik Moses skrev den) indikerer en fullkommen skapelse. Gud åpenbarer seg som Skaperen av det fullkomne, av lys og skjønnhet. Hver eneste henvisning i Bibelen beskriver tilstanden etter hver fullbyrdet fase av Guds skapelse som «det var godt» og til slutt «overmåte godt» — altså fullkomment.

Dette første verset i Bibelen omtaler faktisk den opprinnelige fysiske skapelsen i sin helhet — universet, *medregnet* jorden, noe som kanskje skjedde for millioner av år siden — som et fullkomment skaperverk, skjønt og perfekt, i den grad skapelsen var et avsluttet og fullbyrdet arbeid.

I Job 38:4, 7 taler Gud spesielt om skapelsen av jorden. Han sier at alle englene (skapte «Guds sønner») jublet av fryd da jorden ble skapt. Dette åpenbarer at englene var skapt *før jorden ble til* — og trolig før hele det *materielle* univers. Solene, planetene og alle himmellegemene består av materie. Englene er derimot individuelt skapte åndevesener som utelukkende består av ånd.

Mange vil bli overrasket når de får vite at det fantes engler på jorden FØR mennesket ble skapt. Men dette stedet i Jobs bok innebærer det.

Engler på jorden syndet

Også andre skriftsteder viser at det var engler på jorden før menneskene. Se 2 Peter 2:4–6. I kronologisk orden kommer «engler som hadde syndet», derefter «den gamle verden» fra Adam og fram til syndfloden, og etter det Sodoma og Gomorra.

Denne Bøkenes Bok, som inneholder den viten som Gud Skaper har åpenbaret, forteller oss at Gud skapte englene, som består av ånd. Men kan du forestille deg *syndende* engler? Englene ble skapt med evne til å tenke, velge og ta beslutninger, ellers ville de ikke ha noen individualitet eller karakter. Siden synd er overtredelse av Guds lov, må de syndende englene ha gjort opprør mot Guds lov, grunnlaget for Guds styre.

Legg nøye merke til det som blir åpenbaret i 2 Peter 2:4–5: «For Gud sparte ikke de engler syndet, men styrtet dem

ned i avgrunnen, der de blir holdt i varetekt i mørkets huler inntil dommen. Han sparte helle ikke den gamle verden, men bevarte rettferdighetens forkynner Noah — selv den åttende — den gang han førte vannflommen over de ugudeliges verden . . . »

Disse versene viser at universell synd fører til universell ødeleggelse for den fysiske jord. Synden i verden før syndfloden var en verdensomfattende, universell synd. Som det står: «Men jorden . . . *ble full* av vold . . . *alt kjød* hadde fordervet sin ferd på jorden . . . de har fylt jorden med vold . . . » (1 Mos 6:11-13).

«Men Noah fant nåde for Herrens øyne . . . Noah var en rettferdig mann, ulastelig blant sine samtidige. Noah vandret med Gud» (vers 8-9). «Alt kjød» over hele jorden hadde syndet. Bare *Noa* «vandret med Gud». Derfor ødela syndfloden *hele jordoverflaten* — unntatt Noa og hans familie.

Sodomas og Gomorras synder bredte seg i området rundt byene, og den fysiske ødeleggelsen rammet hele området. Englenes synd var verdensomfattende, og den fysiske ødeleggelsen omfattet også hele verden.

Versene som er sitert ovenfor, plasserer englenes synd i tid *før* de synder som ble begått i den verden før syndfloden som startet med Adam, altså før mennesket ble skapt. Og *det* må vel være en overraskende avsløring av en fase av den manglende dimensjon i kunnskapen. Engler bebodde denne jord *før* menneskene ble skapt. Og Guds styre ble utøvet på jorden inntil de syndene englene gjorde opprør.

Hvor lenge disse englene bebodde jorden før mennesket ble skapt, er ikke åpenbart. Det kan ha vært millioner, kanskje milliarder, av år. Men disse englene syndet. Synd er brudd på Guds lov (1 Joh 3:4), og Guds lov er grunnlaget for Guds styre. Vi vet derfor at disse englene, tydeligvis tredjeparten av alle englene (Åp 12:4), syndet; de gjorde opprør mot Guds styre. Og synd medfører straff. Straffen for englenes synd er ikke døden, slik som for menneskene. Englene er udødelige åndevesener og kan ikke dø. Disse åndevesnene hadde fått herredømmet over den fysiske jord som en eieendom og et tilholdssted.

Englenes universelle, verdensomfattende synd resulterte i den fysiske ødeleggelsen av jordoverflaten.

Gud styrer sitt skaperverk

Gud er Skaperen. Han styrer også sitt skaperverk. Han bevarer det han har skapt gjennom sitt styre. Han har en hensikt med alt han skaper — at det skal brukes og forbedres, utvikles, bevares og vedlikeholdes. Denne bruken blir regulert ved Guds styre.

Da englene gjorde opprør mot Guds styre, opphørte denne utviklings- og forbedringsprosessen her på jorden — og resultatet var fysisk ødeleggelse av hele jordoverflaten!

Gud er Skaperen som bevarer og styrer.

Satan er ødeleggeren!

Derfor kan vi lese i Judas 6–7: «Og de engler som ikke holdt fast ved sin høye stilling, men forlot sin egen bolig, dem holder han i varetekt i mørket med evige lenker til dommen på den store dag, likesom Sodoma og Gomorra og byene der omkring, som på samme måten drev hor og gikk etter fremmed kjød, og nå ligger som eksempel for våre øyne og lider [led] straffen i en evig ild.»

Tilbake til 1 Mosebok 1:12. Vers 1 indikerer at skaperverket var fullkomment. Gud er opphavet til liv, skjønnhet og fullkommenhet. Satan har bare bragt mørke, stygghet, ufullkommenhet og vold. Vers 1 viser skapelsen av en fullkommen, praktfull og skjønn jord. Vers 2 åpenbarer resultatet av englenes synd.

«Og jorden var [ble] øde og tom.» Ordene «øde og tom» er oversatt fra *tohu* og *bohu* på hebraisk. De kan også oversettes med «kaotisk, i forvirring og en tilstand av forfall». Det hebraiske ordet som er oversatt «var», blir andre steder oversatt med «ble», som i 1 Mosebok 19:26. Den jord som var blitt skapt fullkommen og skjønn, var nå *ma o* blitt kaotisk, øde og tom, som månen — bortsett fra at jordens overflate var dekket av vann.

David ble inspirert til å åpenbare hvordan Gud fornyet jordoverflaten: «Du sender din Ånd ut, de blir skapt, og du gjør jordens skikkelse ny igjen» (Sal 104:30).

En forbausende sannhet

Nå en ny overraskelse for de fleste av leserne. Her er en annen bit av kunnskapens manglende dimensjon som faktisk

er åpenbaret i Bibelen, omenn oversett av religionene, vitenskapen og den høyere undervisning.

Fra og med 1 Mosebok 1:2 er det *ikke* den opprinnelige skapelsen av jorden som blir beskrevet i dette første kapitlet i Bibelen. Det beskriver en fornyelse av jordoverflaten etter at den var blitt øde og tom som følge av englenes synd.

Det som beskrives fra vers 2 av, det man har ment var Bibelens skapelseskapitel, hendte ifølge Bibelen for omtrent 6000 år siden!

Jorden *var blitt* øde og tom. Gud skapte den ikke øde og tom eller i en tilstand av forfall. Gud er ikke uordens Gud (1 Kor 14:33). Det samme hebraiske ordet *tohu* («øde og tom») blir brukt i Jesaja 45:18: «For så sier Herren, som skapte himmelen, han som er Gud, han som dannet jorden og gjorde den, han som grunnfestet den, han som ikke skapte den til å være øde [*tohu*], men dannet den til bolig for folk.»

Fortsett nå med resten av 1 Mosebok 1:2: «Det var mørke over det store dyp [havene, jordens vannoverflate], og Guds Ånd svevet over vannene. Da sa Gud: Bli lys! Og det ble lys. Og Gud så at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket» (vers 2-4).

Satan er opphav til mørke, og det var englenes opprør som hadde ført til mørket. Gud er opphav til lys og sannhet. Lyset viser fram og forskjønner det vakre, og avslører også det onde. Mørket skjuler begge deler.

De neste versene i dette første kapitlet i Bibelen beskriver hvordan jordoverflaten ble fornyet — med vakre gressganger, trær og busker, blomster og annen vegetasjon. Så hvordan fisk, fugler og markens dyr ble skapt — og til slutt mennesket.

Den store Lucifer

Men før vi kommer til mennesket, må vi fylle ut mer av førhistorien.

Hvordan hendte det at englene syndet? Hvordan begynte det?

Husk, Gud Skaper *bevarer*, forbedrer og forskjønner det han skaper gjennom sitt styre. Det han skaper, er skapt for å bli brukt. Denne jorden var opprinnelig skapt for å bli bebodd og brukt av engler.

Da Gud plasserte engler, tydeligvis en tredjedel av dem (Åp 12:4), på den nyskapte, fullkomne, skjønne og praktfulle jordkloden, satte han en erkeengel, den store kjeruben Lucifer, på en trone over dem for å forvalte Guds styre. Det fantes bare to andre vesener med denne ypperste rang av kjerub: Mikael og Gabriel.

Så langt det er blitt åpenbaret, er disse tre det ypperste i åndevesener som det sto i Guds makt å skape. Denne Lucifer var et ypperste vesen med en ærefryktingytende, majestetisk skjønnhet, med en blennende glans, overveldende kunnskap, visdom og makt — så fullkommen som Gud kunne skape ham (Esek 28:15)! Men Gud måtte nødvendigvis skape i ham evnen til å velge og avgjøre selv, for ellers ville han ikke ha vært et vesen med individualitet og karakter.

Legg først merke til det som åpenbares i Jesaja 14. (Dette berømte kapitlet begynner med den tiden som ligger like foran oss, når Den Evige Gud vil ha grepet inn i denne verdens saker.) «På den dag skal Herren gi deg ro for ditt strev og din angst og for den hårde trelldom som ble lagt på deg. Da skal du stemme i denne spottesang over Babels konge, og si: Se, hvilken ende det har tatt med undertrykkeren, hvordan det har tatt ende med hans ville overmot. Herren har brutt i stykker de ugudeliges stav, herskernes spir, som slo folkeferd i harme . . . som underkuet folkeslag i vrede og forfulgte dem uten skånsel» (vers 3–6).

Her er det ikke tale om Nebukadnesar, fortidens konge av Babylon. Tiden ligger fortsatt foran oss, men er nå ikke langt unna. Det tales om den moderne efterfølgeren av oldtidens Nebukadnesar. Men denne «Babels konge» vil på den tid da profetien går i oppfyllelse, være fullstendig beseiret ved at den levende Kristus i all sin makt og herlighet griper inn.

La oss fortsette: «Hele jorden har nå fått hvile og ro. De bryter ut i jubelrop. Også syressene gleder seg . . . Libanons sedrer: Siden du falt og ble liggende, stiger ingen som feller trær, opp til oss» (vers 7–8).

Dette avsnittet i Jesaja 14 taler om den dom den herliggjorte, allmektige Kristus skal felle over denne kommende menneskekongen. Det omtaler ham som Satans viktigste politiske regent og militære ødelegger, som vil bli fullstendig forført av Satan i årene som ligger like foran oss.

Satans jordiske trone

Så kommer vi til vers 12, hvor denne jordiske menneskeversjonen av djevelen Satan plutselig framstår som Satan selv — den tidligere erkeengelen Lucifer:

«Hvor du er falt ned fra himmelen, du strålende stjerne [latinsk: Lucifer], du morgenrødens sønn! Hvor du er felt til jorden, du som slo ned folkeslag!» Dette gjorde den tidligere Lucifer gjennom den militære og politiske lederen han hadde i sin makt, og som blir omtalt i de første 11 versene.

Navnet Lucifer betyr «Strålende Morgenstjerne» eller «Lysbringer», og det var som lysbringer Gud først skapte ham. Fortsett så: «Det var du som sa i ditt hjerte: Til himmelen vil jeg stige opp, høyt over Guds stjerner [engler] vil jeg reise min trone.» Merk at Lucifer hadde en trone — han var en hersker. Denne tronen var på jorden, siden han ville stige opp til himmelen.

Fortsett: «... Jeg vil ta sete på tingfjellet i det ytterste nord. Jeg vil stige opp over skyenes topper, jeg vil gjøre meg lik Den Høyeste» (vers 13–14). Det er faktisk helt tydelig at det Lucifer hadde i tankene, var intet mindre enn å kaste Gud Skaper av tronen og selv bli den høyeste Gud.

Han planla åpenbart å sette seg selv i Guds sted som hersker over hele universet!

Men så heter det til slutt, idet teksten vender tilbake til det jordiske forbildet: «Nei, til dødsriket skal du støtes ned, til hulens dypeste bunn» (vers 15).

Herfra vender teksten tilbake til menneskekongen. Lucifer var Guds skaperkrafts ypperste mesterstykket, et vesen som var individuelt skapt. Men nå truet han som et frankensteinuhyre med å ødelegge sin egen skaper — og overta all hans makt for å herske over hele universet.

Satans opprørsstyre var IKKE en regjering basert på prinsippet om kjærlighet — om å gi, om utgående omsorg for andres beste. Det var basert på EGOISME, forfengelighet, begjær og grådighet, misunnelse, sjalusi, hat og kappestridsånd, vold og ødeleggelse, mørke og feil istedenfor lys og sannhet, stygghet istedenfor skjønnhet.

La oss nå se på det andre bibelstedet som beskriver denne ypperste engelen som Gud skapte, i Esekiel 28.

Lucifer et skapt vesen

Men først kapitel 26. Hele kapitlet tar for seg oldtidens store handelsmetropol Tyrus. Tyrus var oldtidens handels-sentrum, slik Babylon var det politiske senter. Tyrus var den tids New York, London, Tokyo eller Paris. Denne gamle havnebyen med sin handel og skipsfart, forherliget *seg selv* i sin egen skjønnhet, slik Paris gjør idag.

Kapitel 27 går videre. Det tar for seg den store politiske og religiøse lederen som skal komme, som også er nevnt i Åpenbaringen 18:9-19.

Men i kapitel 28 går temaet mer fullstendig over til tiden som nå er like foran oss, samme tid som blir beskrevet i Jesaja 14. Esekiel 28 taler om Tyrus' fyrste, en jordisk hersker.

Gud sier til Esekiel: «Menneskesønn! Si til fyrsten i Tyrus [egentlig en referanse til en mektig religiøs leder som meget snart, i vår tid, vil dukke opp]; Så sier Herren Herren: Ditt hjerte opphøyer seg, og du sier: Jeg er en gud! Jeg sitter på et gudesete midt ute i havet! — Men du er et menneske og ikke en gud, likevel setter du ditt hjerte likt med en guds hjerte. Ja, du er visere enn Daniel, intet skjult er dunkelt for deg. Ved din visdom og forstand har du vunnet deg rikdom og samlet gull og sølv i dine skattkamre . . .

Ditt hjerte opphøyet seg for din rikdoms skyld. Derfor sier Herren Herren : Fordi du har satt ditt hjerte likt med en guds hjerte, se, derfor lar jeg fremmede komme over deg, de grusomste blant folkene . . .

I graven skal de støte deg ned, og du skal dø en voldsom død, midt ute i havet» (Esek 28:2-8). (Sammenlikn med 2 Tessaloniker 2:3-4, som taler om «syndens menneske . . . som står imot og som opphøyer seg over alt som blir kalt gud . . . så han setter seg i Guds tempel og utgir seg selv for å være Gud».)

For et supervesen!

Men på dette punkt, som i Jesaja 14, går teksten over fra det lavere jordiske motstykket opp til et høyere åndevesen. Istedenfor Tyrus' fyrste, et menneske, begynner nå teksten å tale om Tyrus' KONGE. Dette er den samme Lucifer.

Profeten Esekiel fortsetter: «Og Herrens ord kom til meg, og det lød så: Menneskesønn! Stem i en klagesang over Tyrus' konge, og si til ham: Så sier Herren Herren: Du var seglet på den velordnede bygning, full av visdom og fullkommen i skjønnhet!» (vers 11–12).

Les dette en gang til! Gud ville aldri si noe slikt som dette om et menneske. Dette ypperste åndevesenet var fylt av visdom og fullkommen i skjønnhet. Han var det høyeste toppunkt, mesterverket, i Guds skaperverk, et individuelt skapt vesen — ja, det mest fullkomne Gud maktet å skape i sin allmakt! Det tragiske er at han gjorde opprør mot sin Skaper.

«I Eden, Guds hage, bodde du» (vers 13). Han hadde bodd på jorden, og tronen hans var her. «Kostbare stener dekket deg... Dine trommer og fløyter var i fullt arbeid hos deg. Den dag du ble skapt, sto de rede» (vers 13).

Han var et *skapt vesen*, ikke født som menneske; et åndevesen, *ikke* kjøtt og blod. Store evner og musikalske talenter var skapt i ham. Nå da all hans tenkning, handling og adferd er blitt fordervet, er han det egentlige opphav for moderne fordervet musikk — av disharmoniske stønn, hyl, skrik og jammer — med ulykkelige, nedtrykte stemninger. Tenk på alle de strålende talenter, evner og muligheter som var nedlagt i dette vesenet som var skapt så fullkomment. Og så ble alt fordervet! Alt spolert — vendt til hat, ødeleggelse og håpløshet!

Men mist ikke motet. Hvis vi virkelig bryr oss nok om dette til å *motstå* Satans lumskhet, ondskap og håpløshet, så vi holder *Guds vei*, så er menneskenes storslåtte muligheter umåtelig mye større og høyere enn Lucifers, selv slik han ble skapt *før* han gjorde opprør og syndet!

Men la oss fortsette åpenbaringen av denne så betydningsfulle manglende dimensjon innen kunnskapen: «Du var en salvet kjerub med dekkende vinger,» sier Gud om denne Lucifer. Dette bringer oss tilbake til 2 Mosebok 25, hvor Gud forklarte Moses hvordan paktens ark skulle se ut. Beskrivelsen begynner i vers 10. Vers 18–20 viser i det fysiske mønsteret de to kjerubene som sto ved hver sin ende av selve Guds trone i himmelen — tronen for Guds styre over hele universet. Vingene til de to kjerubene dekket over Guds trone.

Opplært ved universets hovedkvarter

Lucifer hadde altså vært stasjonert ved selve Guds trone. Han var opplært og hadde erfaring i forvaltningen av Guds styre. Gud valgte et slikt vesen, godt opplært og med stor erfaring, til å være konge og lede Guds styre over de englene som dengang bebodde hele jorden.

Fortsett: «Jeg satte deg på Guds hellige fjell. Der gikk du omkring blant skinnende stener.» Her er det ikke tale om noen menneske.

Men fortsett: «Fullkommen var du på dine veier fra den dag du skaptes inntil uretten befantes hos deg» (Esek 28:15, Lindberg 1854).

Lucifer hadde fullkommen kunnskap, forstand og visdom. Men han hadde også fått full frihet til å resonnerer, tenke, ta avgjørelser og treffe egne valg. Og med all denne forhåndskjennskapen — endog når det gjaldt resultater og konsekvenser — så gjorde dette enestående vesenet, det fineste som selv Gud kunne skape ved et maktbud, opprør mot sin Skaper — og mot det levevis som frambringer alt godt. Han valgte lovløshetens vei.

Han var blitt opplært til å styre med fullkommen lov og orden. Og så lenge Lucifer fortsatte på denne fullkomne måten, var det fryd og usigelig glede over hele jorden. Det var herlig fred, skjønn harmoni, fullkommen kjærlighet og samarbeid. Guds styre skapte en vidunderlig lykkelig tilstand — så lenge Lucifer var lojal i sin ledelse av Guds styre.

Hva fikk englene til å synde?

Lucifer ble skapt strålende vakker — *fullkommen* i skjønnhet. Men han lot seg fylle av forfengeligheit. Derefter begynte han å vurdere galt.

Guds lov — grunnlaget for Guds styre — er kjærlighetens vei — utadvendt omsorg for andres ve og vel, kjærlighet til Gud i lydighet, ydmykhet og tilbedelse. Det er en levemåte med å gi, dele, hjelpe og samarbeide. Han mente at konkurranse ville være bedre enn samarbeid. Det ville være en oppmuntring til å yte sitt beste, prøve hårdere og å klare noe. Det ville være større glede og større lykke i å tjene SEG SELV.

Han vendte seg mot Guds kjærlighetslov. Han ble sjalu på Gud, misunnelig og sint på Gud. Han lot seg fylle av begjær og grådighet, og han ble bitter. Dette førte til en *voldsånd*! Bevisst valgte han å bli sin Skapers motstander og fiende. Det var *hans* valg — ikke Guds. Likevel tillot Gud det å skje!

Gud forandret navnet hans til det han ble, djevelen Satan, som betyr motstander, konkurrent, fiende.

Derefter brukte han sine overnaturlige krefter til det onde. Han ble ikke bare bitter mot Gud, men også mot Guds lov. Han brukte sine sinnrike forførelsesknep til å lede englene under ham til dislojalitet, oppstand og opprør mot Skaperen. Dette førte til slutt til en destruktiv angrepskrig og vold i et forsøk på å avsette Gud og overta universets trone.

Så lenge Lucifer var lojal og forvaltet Guds styre trofast, var denne jorden fylt av en fantastisk og fullkommen fred. Englene var frydefullt glade! Guds styres lov er det livsmønster som forårsaker fred, glede, velstand og tilfredshet. Synd er det livsmønster som har forårsaket all den ondskap som finnes.

Nå fornyet Gud jordens overflate, og forberedte den til å bli bolig for MENNESKET!

Men HVORFOR?

Hvorfor Gud skapte mennesket!

Her er en sannhet som menneskene kanskje aldri har forstått tidligere!

Her er *en fantastisk sannhet!*

Se på situasjonen med Guds øyne. Gud har gitt oss sinn som likner Guds eget sinn, bare ringere og begrenset. Gud skapte oss i sitt bilde, som et avbilde (i form og skikkelse) av seg selv, men av stoff istedenfor av ånd. Men Gud sier: «La dette sinn være i dere, som og var i Kristus Jesus» (Fil 2:5). Vi kan lære å tenke hans tanker etter ham. Om vi har hans ånd, kan vi til en viss grad endog tenke slik Gud tenker!

Hvordan må Gud ha betraktet situasjonen etter det veldige sammenbruddet til Lucifer og de englene som syndet?

Lucifer var det høyeste mesterstykket av Guds skapermakt som et enkelt, individuelt skapt åndelig vesen! Han var skapt som det mest perfekte vesen i skjønnhet, sinnelag,

kunnskap, makt, intellekt og visdom som det sto i Guds makt å skape i et vesen, med evne til å tenke, resonnere, treffe valg og ta avgjørelser på egenhånd. Gud visste at det ikke kunne skapes noe høyere og mer i en førstegangsskapelse.

Likevel hadde dette høytstående vesen, som hadde fått opplæring og erfaring ved selve tronen for Guds styre over universet, henfalt til gal tenkemåte, og tatt en djevlesk forder- vet avgjørelse. Han bearbeidet englene under seg, til han fikk gjort også deres sinnelag opprørsk.

Da Lucifer lot tanker av forfengeligheit, sjalusi, mis- unnelse, begjær og grådighet komme inn i sinnet og oppta det, da hendte det noe med sinnet hans! *Det ble fordervet, fordreid og forvridd!* Tankegangen hans ble forkvaklet. Gud hadde gitt ham og de andre englene kontrollen over sine sinn. De kan aldri rettes opp igjen — aldri mer tenke fornuftig, oppriktig og rettmessig.

Lucifer var det ypperste mesterstykket. Hvis Lucifer og hans engler kom på avveier, var det ingen sikkerhet for at ikke også de andre to tredjedelene ville følge efter.

Da Gud betraktet denne katastrofale tragedien, må han ha innsett at bare et vesen på Guds eget plan ikke ville og **IKKE KUNNE SYNDE!** Den eneste mulige sikkerhet for at hans store hensikt skulle bli fullbyrdet, var at han reprodu- serte seg selv!

Men la oss besvare et annet spørsmål før vi ^{slutter}.

Hvorfor er det umulig for Gud å synde? Det finnes ingen større makt som kan holde ham fra å gjøre det. Men Gud har ganske enkelt ved egen kraft — som er den ypperste og over all kraft — bestemt seg for at han ikke vil!

Gud så at det ikke var absolutt mulig med sikkerhet å stole på at et vesen som var lavere enn Gud, aldri ville synde. Det vil si aldri å vende seg bort fra Guds lov og styre, som muliggjør hans store hensikt. For å oppfylle sin store hensikt for hele universet, så Gud at det ikke var absolutt mulig å stole på at noe lavere enn ham selv, og uten hans hellige, rettfærdige og fullkomne karakter, ville utføre hans store hensikt gjennom hele det enorme og endeløse univers!

Man kan spørre seg: Kunne ikke Gud på forhånd ha visst hva Lucifer og englene under ham ville foreta seg? Vet ikke Gud ALT?

Svaret er nei. Dersom Gud på forhånd kunne ha visst hvilket valg de ville gjøre, måtte han ha tvunget dem til å velge rett. Man måtte ha tatt fra dem evnen til å tenke, vurdere, å velge, å ta avgjørelser. Gud har valgt ikke å vite på forhånd hva du og jeg kommer til å tenke, vurdere og avgjøre imorgen eller i framtiden.

På samme måte som for oss har han gitt disse åndevesnene evnen til å tenke selv, til å velge og foreta avgjørelser. I motsatt fall ville vi ikke ha vært noe mere enn automater som gjør det vi er nødt til å gjøre. Han ganske enkelt valgte *ikke* å vite. Hans hensikt innebærer utvikling av karakter i de skikkelsene han har skapt.

Alt som hadde skjedd, fikk nå Gud til å begynne på den mest formidable skapelsen av dem alle — *den å reprodusere seg selv i mennesket!* Det høyeste skaperverk, i mennesker, av Gudsvesener i hans guddommelige familie — mer høytstående enn engler!

Dette er *DET ABSOLUTTE HØYDEPUNKT* av selv Guds uforliknelige skaperkraft! Selve toppunktet av alle guddommelige bragder! Et prosjekt som er så utrolig oversanselig *OVERVELDENDE* at det er vanskelig for menneskehjernen å fatte det.

Den store Gud som eksisterer ved seg selv, *før* alt annet, er *SKAPEREN* av alt annet. Og han reproduserer seg selv til mangfoldige *millioner* andre som er *lik ham* — guddommelige, med den høyeste makt og en fullkommen karakter — alle efter eget valg *fullkomment* likesinnet med Faderen, hver enkelt selv innstilt slik at han *IKKE KAN SYNDE!*

For et utrolig potensial!

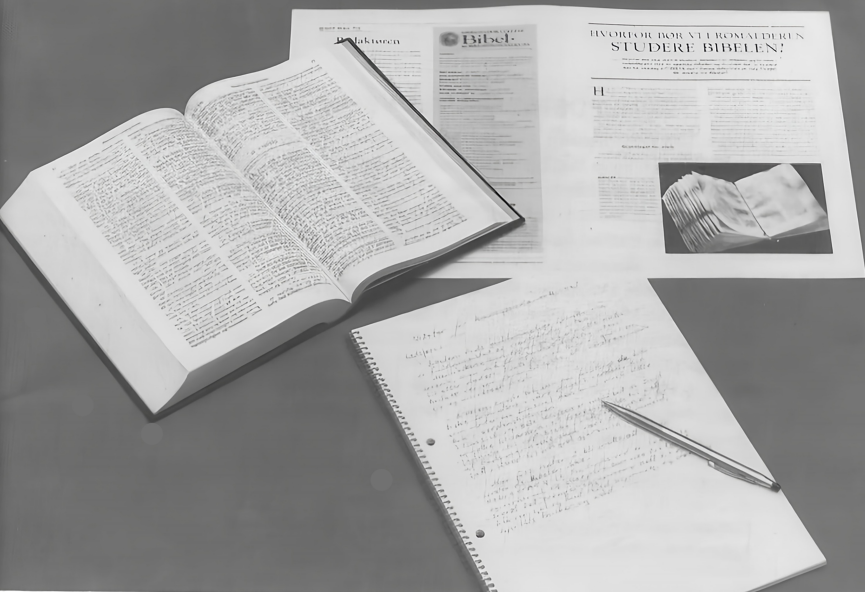

Et enestående kurs Bibelen bedre

Har du funnet det vanskelig — nesten umulig — å forstå det som står i Bibelen? Ambassador College Bibel-korrespondansekurs kan hjelpe deg å forstå Bibelen som aldri før. Over 2 millioner mennesker har fulgt dette enestående kurset!

Disse lærerike, opplysende leksjonene klarlegger svarene på de «ubesvarlige» problemene som millioner står overfor idag. De forklarer selve meningen med menneskelivet. Du vil studere Bibelens klare sannheter!

Du vil lære sannheten om formålet med livet, hva som er profetert i Bibelen når det gjelder dagens begivenheter, og den vei mot sann lykke som Gud har inspirert. Alle disse emnene og mange flere blir presentert inngående og skrittvis. Et nytt og viktig emne granskes for hver leksjon.

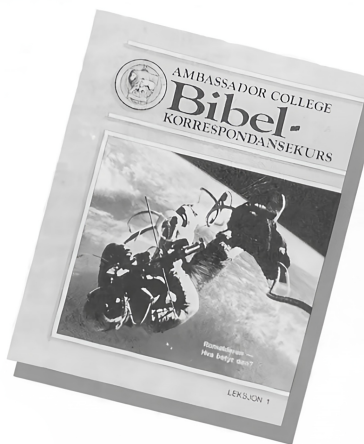
til å forstå

Og Bibelen er den eneste lærebok du trenger.

Du vil finne hver leksjon meget givende. Periodiske prøver vil hjelpe deg å måle din framgang. Studiet har ingen påmeldingsavgift og er helt uforpliktende — disse leksjonene er gratis! Hvorfor ikke be om en prøveleksjon? Det er bare å skrive til vår adresse nærmest deg.

Gratis

Bare skriv til vår adresse nærmest deg.

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Den Enkle Sannhet, Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Den Enkle Sannhet, Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Den Enkle Sannhet, Box 5380, S-102 46 Stockholm

Finland: The Plain Truth, Box 603, SF-00101 Helsingfors

Storbritannia: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU

Tyskland: Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Sveits: Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7

Frankrike: Le Monde à Venir, B.P. 64, F-75662 Paris Cédex 14

Spania: Ambassador College, Apartado Postal 1230, 28080 Madrid

Nederland: Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein

Italia: La Pura Verità, Casella Postale 10349, I-00144 Roma EUR

Israel: Ambassador College, P.O. Box 19111, Jerusalem

Canada: Worldwide Church of God, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (fransktalende): Le Monde à Venir, B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06502 México, D.F.

Sydamerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1, D.E., Colombia

Vestindia: Worldwide Church of God, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Australia: Worldwide Church of God, P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Ny-Zealand og Stillehavsoyene: Ambassador College, P.O. Box 2709, Auckland 1, Ny-Zealand

India: Worldwide Church of God, P.O. Box 6727, Bombay 400 052

Sri Lanka: Worldwide Church of God, P.O. Box 1824, Colombo

Malaysia: Worldwide Church of God, P.O. Box 430, Jalan Sultan, 46750 Petaling Jaya, Selangor

Singapore: Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Farrer Road Post Office, Singapore 9128

Filippinene: Worldwide Church of God, P.O. Box 1111, MCPO, 1299 Makati, Metro Manila

Zimbabwe: Ambassador College, Box UA 30, Union Ave., Harare

Nigeria: Worldwide Church of God, PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: Worldwide Church of God, P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: Worldwide Church of God, P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius: Ambassador College, P.O. Box 888, Port Louis

USA: Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

HEFTET ER UTGITT GRATIS AV GUDS VERDENSVIDE KIRKE I OFFENTLIGHETENS INTERESSE. Dette er gjort mulig ved frivillige

tiender og gaver fra kirkens medlemmer og andre som har valgt å støtte kirkens arbeid. Bidrag mottas med takk. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagendet med å forkynde evangeliet for alle folkeslag.

